

10 Δεκεμβρίου, 1992 ◦

[ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ,

Αιτητής,

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 430/91).

Διοικητικό Δικονομικό Δίκαιο — Προσβολή περισσότερων
διοικητικών πράξεων με το ίδιο δικόγραφο — Δυνατή εφόσον οι
πράξεις είναι συναφείς — Έννοια συνάφειας — Προσφυγή
παραδεκτή μόνο για την πρώτη προσβαλλόμενη πράξη.

5

Ο Περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμος του 1990 (Νόμος 1/90) — Άρθρο
35(4) — Συστάσεις πρέπει να είναι αιτιολογημένες — Νόμιμη
αιτιολογία όταν ανταποκρίνεται στα στοιχεία του φακέλου — Μη
αναφορά σε όλους τους υποψηφίους δεν συνεπάγεται έλλειψη
αιτιολογίας.

10

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγή — Προσόντα — Δέουσα έρευνα
— Τεκμήριο νομιμότητας — Ανατρέπεται όταν τα στοιχεία των
φακέλων καταδεικνύουν το αντίθετο — Τεκμήριο περί επαρκούς
έρευνας — Δεν είναι αναγκαία η ρητή αναφορά στη σύγκριση των
υποψηφίων.

15

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Έκδηλη Υπεροχή — Η
αρχαιότητα από μόνη της δεν είναι αρκετή για να προσδώσει
έκδηλη υπεροχή.

20

Με την προσφυγή αυτή ο αιτητής προσέβαλε την προαγωγή των
ενδιαφερομένων μερών αντί του ίδιου η οποία όμως έγινε με δύο
διοικητικές πράξεις. Για τον λόγο αυτό προβλήθηκε προδικαστική
ένσταση από την πλευρά των καθ' ων η αίτηση σύμφωνα με την

25

οποία δεν μπορούσαν να προσβληθούν με το ίδιο δικόγραφο και οι δύο διοικητικές πράξεις γιατί δεν ήταν συναφείς μεταξύ τους. Ως εκ τούτου ισχυρίστηκαν πως η προσφυγή όσον αφορούσε στην δεύτερη διοικητική πράξη ήταν απαράδεκτη.

5

Ο δικηγόρος του αιτητή ισχυρίστηκε πως ο Διευθυντής δεν έκανε αναφορά στις συστάσεις του στον αιτητή και στην υπεροχή του σε αρχαιότητα, πως ο Διευθυντής παρέλειψε να προβεί σε αιτιολογημένη σύσταση κατ' αντίθεση με το Άρθρο 35(4) του Περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου του 1990 (Νόμος 1/90) και τέλος πως η απόφαση της Ε.Δ.Υ ήταν αποτέλεσμα ανεπαρκούς έρευνας και στερείτο αιτιολογίας.

10

15

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

20

1) Δεν είναι επιτρεπτή η προσφυγή με το ίδιο δικόγραφο εναντίον περισσότερων της μιας αυτοτελών διοικητικών πράξεων οι οποίες δεν είναι συναφείς. Η προσφυγή είναι παραδεκτή μόνο σε σχέση με την πρώτη κατά σειρά πράξη η οποία προσβάλλεται.

25

Πράξεις ή αποφάσεις θεωρούνται συναφείς, εάν η μία πράξη αποτελεί προϋπόθεση της άλλης, ή αφορούν τον ίδιο αιτητή, στηρίζονται στις ίδιες διατάξεις του Νόμου, έχουν ταυτόσημη αιτιολογία και εκδόθηκαν στην ίδια διοικητική διαδικασία από το ίδιο όργανο.

30

Στην προκειμένη περίπτωση, ο αιτητής προσβάλλει δύο αυτοτελείς διοικητικές αποφάσεις, σύμφωνα με τις οποίες πληρώθηκαν ξεχωριστά με την πρώτη η μια θέση, και με την δεύτερη απόφαση οι άλλες τρεις θέσεις, σύμφωνα με τις δύο ξεχωριστές προτάσεις του Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου Οικονομικών ημερ. 11.4.90 και 16.10.90 αντίστοιχα. Η διαδικασία που ακολουθήθηκε ήτο ανεξάρτητη χωρίς να αποτελεί η πλήρωση της μιας θέσης προϋπόθεση της πλήρωσης των τριών μεταγενέστερων. Η αιτιολογία είναι διαφορετική και αυτοτελής. Το γεγονός ότι ο Διευθυντής στη δεύτερη περίπτωση αναφέρθηκε μερικώς και στη σύσταση που έδωσε σε σχέση με την πρώτη περίπτωση δεν αλλοιώνει την αυτοτέλεια των δύο πράξεων. Το μόνο κοινό που υπάρχει μεταξύ των αποφάσεων είναι ότι ο αιτητής ήτο υποψήφιος και στις δύο περιπτώσεις, ότι οι αποφάσεις πάρθηκαν την ίδια ημερομηνία και ότι οι

35

40

προαγωγές δημοσιεύτηκαν στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας κάτω από την ίδια γνωστοποίηση. Καταλήγω ότι οι προσβαλλόμενες προαγωγές δεν έχουν συνάφεια μεταξύ τους. Η προσφυγή παραμένει εξεταστέα μόνο σε σχέση με την πρώτη κατά σειρά πράξη που προσβάλλεται, δηλαδή την προαγωγή του ενδιαφερόμενου μέρους αρ. 1 Χαράλαμπου Μιχαηλίδη.

5

2) Σύμφωνα με το Άρθρο 35(4) οι συστάσεις πρέπει να είναι αιτιολογημένες. Το καταργηθέν Άρθρο 44(3) του Νόμου 33/67 δεν προνοούσε οι συστάσεις να είναι αιτιολογημένες. Όμως, αυτό καθιερώθηκε από τη νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου.

10

Η αιτιολογία μιας πράξης είναι νόμιμη όταν αυτή ανταποκρίνεται στα στοιχεία του φακέλου.

15

Η σύσταση του Διευθυντή συνάδει με τα στοιχεία του φακέλου και αποκαλύπτει πλήρως τους λόγους που τον οδήγησαν στην επιλογή του ενδιαφερόμενου μέρους. Η αιτιολογία είναι πλήρης και σαφής.

20

Ως εκ τούτου καταλήγω ότι δεν υπάρχει καμιά παραβίαση του Άρθρου 35(4). Η μη αναφορά όλων των υποψηφίων στη σύσταση του Διευθυντή δε συνεπάγεται από μόνη της έλλειψη αιτιολογίας και παραβίαση του Άρθρου 35(4) του Νόμου 1/90.

25

3) Όλα τα στοιχεία των υποψηφίων ήσαν ενώπιον του διορίζοντος σώματος. Δεδομένου του τεκμηρίου της νομιμότητας της διαδικασίας και λόγω του ότι δεν υπάρχουν στοιχεία στους φακέλους που να τείνουν να καταδείξουν το αντίθετο, τεκμαίρεται ότι έγινε επαρκής έρευνα και ότι όλα τα στοιχεία λήφθηκαν υπόψη. Επιπλέον τονίζω ότι δεν είναι αναγκαίο το διοικητικό όργανο να αναφέρεται ρητά στη σύγκριση όλων των υποψηφίων.

30

35

4) Η αρχαιότητα του αιτητή με βάση την ηλικία του από μόνη της δεν προσδίδει σ' αυτόν έκδηλη υπεροχή. Δεν μπορεί να υπερπηδήσει την υπεροχή του ενδιαφερόμενου μέρους σε αξία ο οποίος έχει τη σύσταση του Προϊσταμένου.

40

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες Υποθέσεις:

Georghiou v. Republic (1987) 3 C.L.R. 400

5 *Λόρδος & Αναστασιάδης Λτδ και Άλλοι ν. Συμβουλίου Βελτιώσεως Αμαθούντος (1990) 3 Α.Α.Δ. 535*

Πογιατζή ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 20

10 *Petrides v. Republic (1987) 3 C.L.R. 1166*

Βαρνάβα και Άλλη ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 1279

Δημοσθένους και Άλλος ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 1720

15 *Ιακωβίδη κ.α ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 2102*

Προσφυγή.

20 Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία τα ενδιαφερόμενα μέρη προάχθηκαν στη θέση Λειτουργού για τις Εισπράξεις Φόρων, 1ης Τάξης, Τμήμα Εσωτερικών Προσόδων αντί του αιτητή.

25 Α. Σ. Αγγελίδης, για τον αιτητή.

30 Α. Κουρσουμπά (κα), Ανώτερη Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

35 ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Ο αιτητής με την παρούσα προσφυγή επιδιώκει:

40 "1. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η πράξη και/ή απόφαση του καθ' ου η αίτηση η οποία δημοσιεύτηκε στις 15.3.1991 στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας και με την οποίαν προήγαγεν τους 1. Χαράλαμπο Στ. Μιχαηλίδη, 2. Δομνίκη Μ. Αγαθοκλέους, 3. Χαράλαμπο Δ. Νικολαΐδη και 4. Αντώνιο Αντωνιάδη στη μόνιμη θέση Λειτουργού για τις Εισπράξεις Φόρων 1ης Τάξης (Τακτικός Προϋπολογισμός), Τμήμα Εσωτερικών Προσόδων από

τις 15.2.1991 αντί και/ή στη θέση του αιτητή είναι άκυρη, παράνομη και στερημένη οποιουδήποτε έννομου αποτελέσματος."

Η δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση, με προδικαστική 5
ένσταση, υποστήριξε ότι η προσφυγή είναι απαράδεκτη
έναντι των ενδιαφερομένων μερών 2, 3 και 4 γιατί
προσβάλλονται δύο ξεχωριστές διοικητικές πράξεις.

Τα γεγονότα όπως εξελίχτηκαν έχουν ως εξής: 10

Ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Οικονομικών
με επιστολή του ημερ. 11.4.90 ζήτησε την πλήρωση μιας
κενής μόνιμης θέσης Λειτουργού για τις Εισπράξεις 15
Φόρων, 1ης Τάξης, Τμήμα Εσωτερικών Προσόδων.

Στις 4.5.90 η Επιτροπή αποφάσισε να επιληφθεί του
θέματος της πλήρωσης της θέσης σε ημερομηνία που θα
οριζόταν αργότερα, στην οποία να κληθεί να παραστεί και
ο Διευθυντής του Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων. 20

Στις 16.10.90 ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου
Οικονομικών με επιστολή του ζήτησε την πλήρωση και
άλλων τριών θέσεων Λειτουργού για τις Εισπράξεις 25
Φόρων, 1ης Τάξης, στο Τμήμα Εσωτερικών Προσόδων.

Στις 27.12.90 η Ε.Δ.Υ. εξέτασε χωριστά (θέμα 6 των
πρακτικών της) την πλήρωση της μιας κενής θέσης
(πρόταση της αρμόδιας αρχής ημερ. 11.4.90) άκουσε τις 30
συστάσεις του Διευθυντή και αφού αξιολόγησε και
σύγκρινε τους υποψηφίους, αποφάσισε την προαγωγή του
ενδιαφερόμενου μέρους Αρ. 1 Χαράλαμπου Μιχαηλίδη.

Στις 27.12.90 σαν ξεχωριστό θέμα (θέμα 7 των
πρακτικών) η Ε.Δ.Υ. επιλήφθηκε της πρότασης που είχε 35
σταλεί στις 16.10.90 (των τριών κενών θέσεων) και αφού
άκουσε τις συστάσεις του Διευθυντή προχώρησε με την
προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών 2, 3 και 4.

Στις 8.2.91 η Επιτροπή καθόρισε την 15.2.92 ως 40
ημερομηνία προαγωγής του ενδιαφερόμενου μέρους 1
Χαράλαμπου Μιχαηλίδη (θέμα 4 των πρακτικών). Την

- ίδια μέρα σαν ξεχωριστό θέμα (θέμα 5 των πρακτικών) καθόρισε την 15.5.92 ως ημερομηνία προαγωγής των ενδιαφερομένων μερών 2, 3 και 4. Οι προαγωγές και των τεσσάρων ενδιαφερομένων μερών δημοσιεύτηκαν στην
- 5 Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας με ημερ. 15.3.91, αριθμός γνωστοποίησης 950.

- Σύμφωνα με τη νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου, δεν είναι επιτρεπτή η προσφυγή με το ίδιο δικόγραφο
- 10 εναντίον περισσοτέρων της μιας αυτοτελών διοικητικών πράξεων οι οποίες δεν είναι συναφείς. Η προσφυγή είναι παραδεκτή μόνο σε σχέση με την πρώτη κατά σειρά πράξη η οποία προσβάλλεται (βλ. *Georghiou v. Republic* (1987) 3 C.L.R. 400, *Λόργδος & Αναστασιάδης Ατδ ν. Συμβουλίου*
- 15 *Βελτιώσεως Αμαθούνας*, Υπ. Αρ. 979/88, αποφασίστηκε στις 17.2.90).

- Πράξεις ή αποφάσεις θεωρούνται συναφείς, όπως
- 20 ανέπτυξε ο Δικαστής του Ανωτάτου Δικαστηρίου κ. Στυλιανίδης στην *Πογιατζή ν. Δημοκρατίας* (Υπ. Αρ. 1067/90, αποφασίστηκε στις 10.1.92), "εάν η μία πράξη αποτελεί προϋπόθεση της άλλης, ή αφορούν τον ίδιο αιτητή, στηρίζονται στις ίδιες διατάξεις του Νόμου, έχουν
- 25 ταυτόσημη αιτιολογία και εκδόθηκαν στην ίδια διοικητική διαδικασία από το ίδιο όργανο."

- Στην προκειμένη περίπτωση, ο αιτητής προσβάλλει δύο αυτοτελείς διοικητικές αποφάσεις, σύμφωνα με τις οποίες
- 30 πληρώθηκαν ξεχωριστά με την πρώτη η μια θέση, και με την δεύτερη απόφαση οι άλλες τρεις θέσεις, σύμφωνα με τις δύο ξεχωριστές προτάσεις του Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου Οικονομικών ημερ. 11.4.90 και 16.10.90
- 35 αντίστοιχα. Η διαδικασία που ακολουθήθηκε ήτο ανεξάρτητη χωρίς να αποτελεί η πλήρωση της μιας θέσης προϋπόθεση της πλήρωσης των τριών μεταγενέστερων. Η αιτιολογία είναι διαφορετική και αυτοτελής. Το γεγονός ότι ο Διευθυντής στη δεύτερη περίπτωση αναφέρθηκε
- 40 μερικώς και στη σύσταση που έδωσε σε σχέση με την πρώτη περίπτωση δεν αλλοιώνει την αυτοτέλεια των δύο πράξεων. Το μόνο κοινό που υπάρχει μεταξύ των αποφάσεων είναι ότι ο αιτητής ήτο υποψήφιος και στις δύο περιπτώσεις, ότι οι αποφάσεις πάρθηκαν την ίδια ημερομηνία και ότι οι προαγωγές δημοσιεύτηκαν στην

Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας κάτω από την ίδια γνωστοποίηση. (Βλ. συναφώς απόφαση **Πογιατζή** (ανωτέρω), Υπ. Αρ. 1570/1970, Αποφάσεις Συμβουλίου Επικρατείας (1970) Γ' σελ. 2418).

5

Καταλήγω ότι οι προσβαλλόμενες προαγωγές δεν έχουν συνάφεια μεταξύ τους. Η προσφυγή παραμένει εξεταστέα μόνο σε σχέση με την πρώτη κατά σειρά πράξη που προσβάλλεται, δηλαδή την προαγωγή του ενδιαφερόμενου μέρους αρ. 1 Χαράλαμπου Μιχαηλίδη.

10

Η προσφυγή εναντίον των ενδιαφερομένων μερών 2. Δομνίκης Αγαθοκλέους, 3. Χαράλαμπου Νικολαΐδη και 4. Αντώνιου Αντωνιάδη απορρίπτεται ως απαράδεκτη.

15

Είναι ισχυρισμός του δικηγόρου του αιτητή ότι ο Διευθυντής στη σύστασή του παρέλειψε να κάνει οποιαδήποτε σύγκριση ούτε καν απλή αναφορά στο πρόσωπο του αιτητή. Ειδικότερα, αναφέρει, ενώ ο Διευθυντής κάνει εκτενή αναφορά και στο κριτήριο της αρχαιότητας, συγκρίνοντας το ενδιαφερόμενο μέρος και άλλους υποψήφιους, αγνοεί τον υπέρτερο σε αρχαιότητα αιτητή. Επιπλέον, ο Διευθυντής παρέλειψε να προβεί σε αιτιολογημένη σύσταση, κατ' αντίθεση με το άρθρο 35(4) του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου του 1990 (Ν. 1/90). Η σύσταση, κατά τον ισχυρισμό, περιορίστηκε στα συμπεράσματα του Διευθυντή από τη μελέτη των φακέλων, χωρίς να δώσει τη δική του γνώμη για τους υποψήφιους.

20

25

30

Ο Διευθυντής, όπως φαίνεται από το πρακτικό έκαμε εκτενή αναφορά στα ενδιαφερόμενα μέρη και σ' άλλους υποψήφιους σε ότι αφορά την αξία, προσόντα και αρχαιότητα, χωρίς αναφορά στον αιτητή. Σε σχέση με το ενδιαφερόμενο μέρος εξήγησε τα ακόλουθα: "Ο Χαράλαμπος Μιχαηλίδης κατατάσσεται πρώτος μεταξύ όλων των υποψηφίων στο κριτήριο της αξίας και έκτος στο κριτήριο της αρχαιότητας..... Από πλευράς προσόντων, εκτός από την επιτυχία στις εξετάσεις επί των Δημοσιονομικών και Λογιστικών Κανονισμών και Γενικών Διατάξεων, που προνοούνται στο Σχέδιο Υπηρεσίας οι Χαράλαμπος Μιχαηλίδης είναι κάτοχοι του πιστοποιητικού της Ανωτέρας εξέτασης στη

35

40

Λογιστική του Επιμελητηρίου του Λονδίνου, L.C.C. Higher..... Όμως κανένα από τα πιο πάνω προσόντα δεν θεωρείται ως επιπρόσθετο προσόν για σκοπούς του Σχεδίου Υπηρεσίας.....

5

Σε μια συλλογική θεώρηση όλων των κριτηρίων που προνοούνται στη νομοθεσία για σκοπούς προαγωγής, ήτοι αξία, προσόντα και αρχαιότητα, συστήνει για προαγωγή στη θέση Λειτουργού για τις Εισπράξεις Φόρων, 1ης Τάξης, το Χαράλαμπο Μιχαηλίδη, ο οποίος υπερτερεί έναντι άλλων υποψηφίων που δεν συστήνονται για προαγωγή."

15 Το Άρθρο 35(4) του Νόμου 1/90 προβλέπει μεταξύ άλλων:

20 "Κατά την προαγωγή η Επιτροπή λαμβάνει δεόντως υπόψη αιτιολογημένες συστάσεις του Προϊσταμένου του Τμήματος στο οποίο υφίσταται η κενή θέση"

25 Επομένως, σύμφωνα με το άρθρο 35(4) οι συστάσεις πρέπει να είναι αιτιολογημένες. Το καταργηθέν άρθρο 44 (3) του Ν. 33/67 δεν προνοούσε οι συστάσεις να είναι αιτιολογημένες. Όμως, αυτό καθιερώθηκε από τη νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου.

30 Η αιτιολογία μιας πράξης είναι νόμιμη όταν αυτή ανταποκρίνεται στα στοιχεία του φακέλου. Στην υπό εκδίκαση υπόθεση ο αιτητής υπερείχε του ενδιαφερομένου μέρους σε αρχαιότητα με βάση την ημερομηνία γεννήσεως, η οποία σύμφωνα με τη νομολογία, είναι οριακής σημασίας. Και οι δύο υποψήφιοι κατέχουν τα προσόντα που απαιτούνται από το Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης, με 35 υπεροχή του ενδιαφερομένου μέρους σε προσόντα που δεν απαιτούνται από το Σχέδιο Υπηρεσίας. (Το ενδιαφερόμενο μέρος κατέχει L.C.C. Book-keeping και Accounting). Το προβάδισμα στην αξία, με γνώμονα τις εμπιστευτικές εκθέσεις, το έχει το ενδιαφερόμενο μέρος. 40 Ο αιτητής έχει βαθμολογία "εξαιρετος" τα δύο τελευταία χρόνια (1988-1989) μόνο και τα προηγούμενα χρόνια μέχρι το 1982 "Λίαν Καλός" και προηγουμένως "Καλός" ενώ το ενδιαφερόμενο μέρος έχει βαθμολογία "εξαιρετος"

τα 4 τελευταία χρόνια (1986-1989) και Λιάν Καλός όλα τα προηγούμενα χρόνια.

Η σύσταση του Διευθυντή συνάδει με τα στοιχεία του φακέλου και αποκαλύπτει πλήρως τους λόγους που τον οδήγησαν στην επιλογή του ενδιαφερόμενου μέρους. Η αιτιολογία είναι πλήρης και σαφής. 5

Ως εκ τούτου καταλήγω ότι δεν υπάρχει καμία παραβίαση του άρθρου 35(4). Η μη αναφορά όλων των υποψηφίων στη σύσταση του Διευθυντή δε συνεπάγεται από μόνη της έλλειψη αιτιολογίας και παραβίαση του άρθρου 35(4) του Ν. 1/90. 10

Με δεύτερο επιχείρημά του ο δικηγόρος του αιτητή προβάλλει ότι η απόφαση της Ε.Δ.Υ. ήτο αποτέλεσμα ανεπαρκούς έρευνας και ότι εστερείτο αιτιολογίας. 15

Όλα τα στοιχεία των υποψηφίων ήσαν ενώπιον του διορίζοντος σώματος. Δεδομένου του τεκμηρίου της νομιμότητας της διαδικασίας και λόγω του ότι δεν υπάρχουν στοιχεία στους φακέλους που να τείνουν να καταδείξουν το αντίθετο, τεκμαίρεται ότι έγινε επαρκής έρευνα και ότι όλα τα στοιχεία λήφθηκαν υπόψη. Επιπλέον τονίζω ότι δεν είναι αναγκαίο το διοικητικό όργανο να αναφέρεται ρητά στη σύγκριση όλων των υποψηφίων. *Petrides v. Republic* (1987) 3 C.L.R. 1166. 20 25

Η αρχαιότητα του αιτητή με βάση την ηλικία του από μόνη της δεν προσδίδει σ' αυτόν έκδηλη υπεροχή. (Βλ. *Βαρνάβα και Άλλη ν. Δημοκρατίας*, Συν. Υπ. Αρ. 805/88, 806/88, αποφασίστηκε στις 11.4.90, *Δημοσθένης και Άλλος ν. Δημοκρατίας*, Συν. Υπ. Αρ. 49/90, 95/90, αποφασίστηκε στις 13.5.92, *Ιακωβίδη κ.α. ν. Δημοκρατίας*, Συν. Υπ. Αρ. 143/88 κ.α. αποφασίστηκε στις 4.6.92.) Δεν μπορεί να υπερηδηήσει την υπεροχή του ενδιαφερόμενου μέρους σε αξία, ο οποίος έχει και τη σύσταση του Προϊσταμένου. 30 35

Η επίδικη απόφαση είναι αιτιολογημένη και συμπληρώνεται και από τα στοιχεία των φακέλων. 40

Η προσφυγή απορρίπτεται. Δεν εκδίδεται διαταγή για έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.